

اخبار و گزارش های کارگری یکم شهریورماه 1405

- ادامه یکشنبه های اعتراضی کارگران بازنشسته تامین اجتماعی نسبت به سطح نازل حقوق ،عدم پرداخت بدهی دولت و بیمه درمانی نامناسب با راهپیمایی و تجمع در شهرهای اهواز، رشت و کرمانشاه مقابل اداره کل کار استان های خوزستان، گیلان، و کرمانشاه

دزفول و شوش مقابل اداره کار شهرستان

و تهران تجمع مشترک بازنشستگان تامین اجتماعی فرهنگی و مخابرات مقابل سازمان تامین اجتماعی

- تامین اجتماعی ملک دولت نیست؛ دارایی بین نسلی کارگران، بازنشستگان و مستمری بگیران است.

- ادامه اعتراضات کارگران بازنشسته صنعت فولاد اصفهان با تجمع مقابل اداره کل کار استان با شعار «دولت خیانت می کند مجلس حمایت می کند» زیر سایه سکوت صاحب منصبان

- ادامه تجمعات اعتراضی کارگران اخراجی فولاد شادگان نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی

- تجمع اعتراضی جمعی از بازنشستگان و زمین داران شرکت شفارود بندر انزلی نسبت به بلاتکلیفی مقابل فرمانداری

- ادامه اعتراضات مال باختگان شرکت های واردکننده کامیون با تجمع دوباره مقابل ساختمان قوه قضاییه

- تجمع اعتراضی جمعی از کاربران اکسکوینو نسبت به کلاهبرداری با شعار «پول ما را دزدیدند دارند باهانش پز می دند»

- اعدام مجید آدینه از بازداشت شدگان اعتراضات سراسری دی ماه 1404

- بیانیه جمعی از اساتید دانشگاه شریف در اعتراض به احکام انضباطی و صدور حکم اخراج برای دانشجویان

- امین هادوی بازداشت شد

- گزارشی از آخرین وضعیت امیر رحیمی؛ رد اعاده دادرسی در دیوان عالی و تداوم بلاتکلیفی درمانی و معیشتی

- بازخوانی نقش دانشگاهیان در انقلاب تونس؛ از دانشگاه تحت کنترل تا خیابان های انقلاب

- تجمع اعتراضی دانشجویان و کارگران رباط مراکش نسبت به دریافت شهریه های دانشگاه های دولتی

- تجمع کارگران **British American Tobacco** بنگلادش برای استخدام دائم و پایان قراردادهای پیمانکاری

- جان باختن یک کارگردر پیرانشهر بر اثر سقوط از درخت

- جان باختن یک کارگردر مشهد بر اثر برق گرفتگی

*ادامه یکشنبه های اعتراضی کارگران بازنشسته تامین اجتماعی نسبت به سطح نازل حقوق ،عدم پرداخت بدهی دولت وبیمه درمانی نامناسب با راهپیمایی وتجمع در شهرهای اهواز، رشت وکرمانشاه مقابل اداره کل کار استان های خوزستان، گیلان، وکرمانشاه

دزفول وشوش مقابل اداره کار شهرستان

و تهران تجمع مشترک بازنشستگان تامین اجتماعی فرهنگی و مخابرات مقابل سازمان تأمین اجتماعی

یکشنبه یکم شهریور

شعارها:

« جنگ افروزی کافیه سفره ما خالیه»

« جنگ مذاکره بهانه ست زندگی ما نشانه ست»

«مرگ بر گرانی فقر و جنگ و ویرانی»

«نه به جنگ نه به جنگ نه»

«نه به اعدام نه به اعدام نه»

«ظلم وستم کافیه سفره ما خالیه»

« همبستگی اتحاد پایان ظلم و بیداد»

«اتحاد اتحاد علیه فقر و فساد»

«تجمع اعتراض حق مسلم ماست»

«غنی سازی زندگی رفاه شادی ازادی»

«معترض زندانی آزاد باید گردد»

«کارگر زندانی آزاد باید گردد»

«معلم زندانی آزاد باید گردد»

«فقر فساد تورم بلای جان مردم»

«با این سفره بی نان معترضیم همچنان»

«در انزوا نشستن خواری خفت پوسیدن»
«فقط کف خیابون به دست میاد حقمون»
«بازنشسته داد بزن حق تو فریاد بزن»
«ظلم و ستم فراوان مارا کشاند خیابان»
«نابود باد بندگی زنده باد زندگی»
«تا کی سرافکنده کی یا مرگ یا زندگی»
«اختلاس ها دلاریه حقوق ما ریالیه»
«نه مجلس نه دولت نیستند به فکر ملت»
«ای مجلس ای دولت بسه دیگه خیانت»
«حسین، حسین شعارشون دروغ و دزدی کارشون»
«مدعی عدالت خجالت خجالت»
«تامین و غارت کردند مارو بیچاره کردند»
«حقوق نصف و نیمه سکوت کنی همینه»
«سفره بی نان ما چی می خواد از جان ما»
«گرانی تورم بالای جان مردم»
«هیولای تورم افتاده جان مردم»
«یخچال بازنشسته خالیترا از گذشته»
«زیربارستم نمی کنیم زندگی جان فدا می کنیم درره آزادی ننگ براین زندگی ننگ براین زندگی»
«کشورپر درآمد چی برسر توآمد»
«افزایش مزایا حق مسلم ماست»
«بیمارستان ملکی حق مسلم ماست»
«بانک رفاه و شستا حاصل زحمت ماست»
«بیمه های تکمیلی دزد سرگردنه»
«کانون بی خاصیت نمی خوام نمی خوام»

تصاویر:

اهواز:

دزفول:

رشت:

شووش:

کرمانشاه:

***تأمین اجتماعی ملک دولت نیست؛ دارایی بین‌نسلی کارگران، بازنشستگان و مستمری‌بگیران است.**

سازمان تأمین اجتماعی حاصل دهه‌ها پرداخت حق بیمه میلیون‌ها کارگر و بیمه‌شده است. منابع و دارایی‌های این سازمان از جیب دولت و مدیران به وجود نیامده که دولت، مجلس یا هر نهاد دیگری بتواند برای آن تعیین تکلیف کند. این دارایی متعلق به کارگران، بازنشستگان و مستمری‌بگیرانی است که حق بیمه خود را در طول سال‌ها پرداخته‌اند و هیچ فرد، مقام یا نهادی حق ندارد بدون رضایت صاحبان واقعی، برای سرنوشت آن تصمیم‌گیری کند.

از همین رو، سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، قاطعانه با هرگونه فروش، واگذاری، حراج یا انتقال دارایی‌های سازمان تأمین اجتماعی مخالف است و هرگونه تلاش برای تبدیل دارایی‌های بین‌نسلی کارگران به منبع تأمین کسری‌های دولت یا جبران سوءمدیریت‌ها را غیرقابل قبول می‌داند.

اظهارات منتسب به بیت‌الله عبداللهی، عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس، مبنی بر اینکه «اولین کار مدیرعامل جدید سازمان تأمین اجتماعی باید واگذاری شرکت‌ها باشد»، از نظر ما زنگ خطری جدی برای آینده میلیون‌ها بیمه‌شده و بازنشسته است.

سؤال ما روشن است: چرا اولین نسخه‌ای که برای سازمان تأمین اجتماعی پیچیده می‌شود، فروش دارایی‌های آن است؟ چرا به جای اینکه دولت بدهی‌های انباشته خود به سازمان را پرداخت کند، باید آورده و دارایی‌های بیمه‌شدگان فروخته شود؟ چرا به جای اصلاح مدیریت، مقابله با فساد، افزایش بهره‌وری و نظارت دقیق، نسخه فروش اموال سازمان تجویز می‌شود؟ چه کسی به دولت، مجلس یا مدیران اجازه داده است درباره اموالی تصمیم بگیرند که حاصل دسترنج و حق بیمه کارگران است؟

سازمان تأمین اجتماعی قلم دولت نیست و شرکت‌های آن، اموال عمومی قابل حراج برای جبران کسری بودجه نیستند؛ این دارایی‌ها پشتوانه زندگی امروز و آینده میلیون‌ها کارگر و بازنشسته‌اند.

ما به صراحت اعلام می‌کنیم هیچ‌کس حق ندارد به نام کارگران تصمیم بگیرد اما برخلاف منافع آنان عمل کند. اگر شرکتی زیان‌ده است، راحل آن اصلاح ساختار، برکناری مدیران ناکارآمد، شفافیت مالی و بازگرداندن آن به مسیر بهره‌وری است، نه فروش اموال. اگر سازمان با بحران منابع روبه‌روست، راحل اصلی پرداخت بدهی‌های سنگین دولت به سازمان و جلوگیری از دست‌اندازی به منابع بیمه‌شدگان است. کارگری که طی سی سال حق بیمه پرداخته، بخشی از دست‌رنج خود را برای روزهای بازنشستگی کنار گذاشته است. بازنشسته و مستمری‌بگیری که زندگی‌اش به این سازمان وابسته است، حق دارد بداند اموالی که نسل‌های کارگری برای آن هزینه داده‌اند چگونه مدیریت می‌شود. بنابراین، هیچ مقام و نهادی نمی‌تواند خود را مالک این دارایی‌ها بداند. صاحبان واقعی تأمین اجتماعی، کارگران، بیمه‌شدگان و بازنشستگانی هستند که حق بیمه پرداخته‌اند.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، همراه با عموم کارگران و بازنشستگان، به هرگونه تعرض به منابع سازمان تأمین اجتماعی شدیداً معترض بوده و فروش دارایی‌های تأمین اجتماعی، حراج دست‌رنج بین‌نسلی کارگران برای جبران کسری بودجه دولت و هرگونه تصمیم‌گیری پشت درهای بسته درباره اموال بیمه‌شدگان را غیرقابل قبول و مردود می‌داند.

چاره‌کارگران وحدت و تشکلات است.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

اول شهریور ۱۴۰۵

***ادامه اعتراضات کارگران بازنشسته صنعت فولاد اصفهان با تجمع مقابل اداره کل کار استان با شعار «دولت خیانت می کند مجلس حمایت می کند» زیرسایه سکوت صاحب منصبان**

روزیکشنبه یکم شهریور، کارگران بازنشسته صنعت فولاد اصفهان در ادامه اعتراضات دامنه دارشان نسبت به سطح نازل حقوق منجمله اجرا نشدن همسان سازی، عدم پرداخت مطالبات معوقه و خدمات درمانی ناکافی و ادغام صندوق بازنشستگی فولاد با کشوری، دست به تجمع مقابل اداره کل کار استان با شعار «دولت خیانت می کند مجلس حمایت می کند» زیرسایه سکوت صاحب منصبان، زدند.

یکی از کارگران بازنشسته حاضر در تجمع با بیان اینکه بعد از یک هفته اعتراض مقابل ساختمان استانداری، مشکلات مان حل نشده؛ اضافه کرد: بازنشستگان فولاد اصفهان سالهاست که برای وصول مطالبات بازنشستگی خود دست به تجمع می‌زنند، اما از هفته گذشته که اعتراضات بازنشستگان به دلیل نداشتن بیمه درمان و عدم پرداخت معوقه متناسب سازی هر روزه تداوم پیدا کرده است، یک نفر از مسئولان واکنشی از خود نشان نمی‌دهد؛ در مقابل، ما بازنشستگان منتظریم تا شاید مسئولان دولتی در خصوص رفع مشکلاتمان اقدام مشهودی صورت دهند.

او افزود: خواسته بازنشستگان فولاد، برقراری فوری بیمه درمان، پرداخت معوقه متناسب سازی و بهبود شرایط معیشتی است که آنهم بعد از گذشت یک هفته از دور جدید اعتراضاتمان، هنوز مسئولان به وعده خود در خصوص برقراری بیمه درمان و پرداخت 30 درصد باقیمانده متناسب سازی عمل نکرده و ادامه این روند در روزهای آتی بر نگرانی بازنشستگان و خانواده‌هایشان می‌افزاید.

وی در پایان با تاکید بر رفع مشکلات کارگران بازنشسته فولاد در اسرع وقت، گفت: هرچه از مشکلاتمان می‌گوییم، گوش شنوایی وجود ندارد؛ امیدمان را به صندوق فولاد از دست داده‌ایم.

***ادامه تجمعات اعتراضی کارگران اخراجی فولاد شادگان نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی**

فیلم منتشره در شبکه های اجتماعی بتاريخ یکم شهریور، از ادامه تجمعات اعتراضی کارگران اخراجی فولاد شادگان نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی، خبر می دهد.

***تجمع اعتراضی جمعی از بازنشستگان و زمین‌داران شرکت شفارود بندر انزلی نسبت به بلاتکلیفی مقابل فرمانداری**

فیلم منتشره در شبکه های اجتماعی بتاريخ یکم شهریور، حاکی از تجمع اعتراضی جمعی از بازنشستگان و زمین‌داران شرکت شفارود بندر انزلی نسبت به بلاتکلیفی مبنی بر عدم تحویل زمین‌هایشان مقابل فرمانداری این شهرستان در استان گیلان می باشد.

***ادامه اعتراضات مال باختگان شرکت‌های واردکننده کامیون با تجمع دوباره مقابل ساختمان قوه قضاییه**

فیلم منتشره در شبکه های اجتماعی بتاريخ یکم شهریور، از ادامه اعتراضات مال باختگان شرکت‌های واردکننده کامیون (اعیان تجارت، مارال تجارت، اعیان تجارت گلوبال تبریز و ممتازان) با تجمع دوباره مقابل ساختمان قوه قضاییه در تهران خبر می دهد.

***تجمع اعتراضی جمعی از کاربران اکسکوینو نسبت به کلاهبرداری با شعار «پول ما را دزدیدند دارند باهاش پز می دند»**

روز یکشنبه یکم شهریور، فیلمی از تجمع اعتراضی جمعی از کاربران اکسکوینو نسبت به کلاهبرداری با شعار «پول ما را دزدیدند دارند باهاش پز می دند»، در شبکه های اجتماعی منتشر شد.

***اعدام مجید آدینه از بازداشت شدگان اعتراضات سراسری دی‌ماه 1404**

روزیکشنبه یکم شهریور، مجید آدینه از بازداشت شدگان اعتراضات سراسری دی‌ماه 1404 در کرج را با اتهامات واهی اعدام کردند.

***بیانیه جمعی از اساتید دانشگاه شریف در اعتراض به احکام انضباطی و صدور حکم اخراج برای دانشجویان**

جمعی از اعضای هیئت علمی دانشگاه صنعتی شریف در تاریخ ۳۱ مردادماه، با انتشار نامه‌ای سرگشاده با عنوان «برای شریف»، نسبت به روند مخدوش رسیدگی‌های انضباطی، ایجاد فضای بی‌اعتمادی توسط مدیریت دانشگاه و صدور احکام بی‌سابقه اخراج و محرومیت از تحصیل برای دانشجویان معترض هشدار دادند.

امضاکنندگان این یادداشت -که فهرست اسامی همچنان در حال به‌روزرسانی است- تأکید کرده‌اند این متن نه از موضع حقوقی، وکالت دانشجویان یا دفاع از رفتارهای خاص سیاسی و اجتماعی، بلکه

به عنوان «رنج‌نامه‌ای» از سوی اعضای این خانواده علمی و انسانی تدوین شده است؛ کسانی که سال‌ها در فضای دانشگاه زندگی کرده، دانشجو پرورده و شریف را هویتی فراتر از ساختمان‌ها و آیین‌نامه‌ها می‌دانند.

استادان شریف در این نامه با اشاره به وقایع تلخ دانشگاه از جمله حمله ۱۰ مهر ۱۴۰۱، تأکید کرده‌اند که دانشگاه پیش از هر چیز یک خانواده انسانی است و مواجهه با اعتراضات از طریق «حذف و طرد»، موجب گسست این خانواده و نابودی اعتماد متقابل میان دانشگاه و دانشجو شده است.

در بخشی از این رنج‌نامه، ضمن انتقاد شدید از عملکرد معاونت دانشجویی و شورای انضباطی بدوی، به صدور حکم کم‌سابقه «اخراج و محرومیت ۴ ساله از تحصیل» برای یکی از دانشجویان اشاره شده و آمده است: «شاید اگر چنین حکمی از سوی نهادی خارج از دانشگاه صادر می‌شد این اندازه دردآور نبود؛ اما این بار حکم از درون خانواده صادر شد».

اساتید امضاکننده همچنین با اشاره به غیرقانونی بودن ممانعت از حضور نماینده هیئت علمی در جلسه بررسی دفاعیات دانشجو در شورای مرکزی وزارت علوم، خواستار بازبینی فوری روند صدور این احکام و توقف اجرای آن‌ها پیش از رسیدگی مجدد و منصفانه شده‌اند.

متن کامل این یادداشت به همراه فهرست استادان امضاکننده از طریق تلگراف قابل مشاهده است.

منبع: کانال دانشجویان متحد

***امین هادوی بازداشت شد**

بنا بر گزارش‌های رسیده به دانشجویان متحد، امین هادوی، دانشجوی سابق ورودی ۱۴۰۰ کامپیوتر دانشگاه شریف بازداشت شده است.

او حدود یکماه در بازداشت به سر می‌برد و تاکنون اطلاعی از وضعیت پرونده وی منتشر نشده است.

***گزارشی از آخرین وضعیت امیر رحیمی؛ رد اعاده دادرسی در دیوان عالی و تداوم بلاتکلیفی درمانی و معیشتی**

بر اساس گزارش‌های دریافتی، درخواست اعاده دادرسی امیر رحیمی، معلم زندانی اهل لرستان، در شعبه چهل‌ویکم دیوان عالی کشور رد شده و حکم پیشین وی عملاً تأیید شده است. در دادنامه دیوان عالی کشور، تاریخ تنظیم رأی ۲۴ مرداد ۱۴۰۵ و موضوع رسیدگی، درخواست اعاده دادرسی نسبت به رأی صادره از شعبه ششم دادگاه تجدیدنظر استان لرستان عنوان شده است.

در متن دادنامه آمده است که آقای رحیمی پیش‌تر در شعبه اول دادگاه انقلاب خرم‌آباد به اتهام «اداره کردن جمعیتی بیش از دو نفر جهت برهم زدن نظم و امنیت کشور» ابتدا به ده سال حبس، منع فعالیت در آموزش و پرورش به مدت بیست ماه و اقامت اجباری در شهرستان خوی به مدت دو سال محکوم شده بود.

بر اساس رأی دادگاه تجدیدنظر، عنوان اتهامی اصلاح و مجازات حبس وی به چهار سال زندان کاهش یافته و مجازات‌های تکمیلی حذف شده بود؛ اما اکنون دیوان عالی کشور با رد درخواست اعاده دادرسی، این رأی را تغییر نداده است.

طبق گزارش خانواده، آقای رحیمی تاکنون حدود هشت ماه از دوران محکومیت خود را گذرانده و در حال حاضر با نظر پزشکی قانونی، به دلیل وضعیت جسمی، برای مدت چهار ماه در مرخصی درمانی به سر می‌برد؛ اما پس از پایان این دوره باید مجدداً به زندان بازگردد. خانواده او تأکید کرده‌اند که با وجود نظر پزشکی قانونی مبنی بر عدم تحمل حبس، رأی صادرشده تغییری نکرده است.

همچنین بنا بر همین گزارش، حقوق امیر رحیمی حدود پنج ماه است قطع شده و به خانواده اطلاع داده‌اند که پس از قطعی شدن رأی، مبالغ مربوط به ماه‌های قطع حقوق نیز بازپرداخت نخواهد شد. افزون بر این، اجرای حکم اداری صادرشده موجب کاهش قابل توجه حقوق ماهانه او شده و بنا بر گفته خانواده، حدود ده میلیون تومان از حقوق وی کاسته خواهد شد.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران ضمن ابراز نگرانی نسبت به وضعیت جسمی، معیشتی و قضایی امیر رحیمی، رد اعاده دادرسی، تداوم تهدید بازگشت به زندان با وجود تأییدیه پزشکی قانونی، قطع حقوق و اعمال فشارهای اداری و معیشتی بر این معلم زندانی را محکوم می‌کند.

شورا تأکید می‌کند که محروم کردن یک معلم زندانی از حقوق قانونی، درمان مناسب، امنیت معیشتی و امکان بازگشت به زندگی عادی، مصداقی آشکار از فشار مضاعف بر فعالان مدنی و صنفی است.

شورای هماهنگی خواهان لغو حکم زندان امیر رحیمی، توقف فشارهای اداری و معیشتی، برقراری فوری حقوق قطع‌شده، رعایت نظر پزشکی قانونی درباره وضعیت جسمی وی و آزادی همه معلمان زندانی است.

***بازخوانی نقش دانشگاهیان در انقلاب تونس؛ از دانشگاه تحت کنترل تا خیابان‌های انقلاب**

انقلاب تونس که از ۱۷ دسامبر ۲۰۱۰ با خودسوزی محمد بوعزیزی، دستفروش جوان در سیدی‌بوزید، آغاز شد و در ۱۴ ژانویه ۲۰۱۱ به فرار زین‌العابدین بن‌علی، رئیس‌جمهور وقت، انجامید، صرفاً یک جنبش دانشجویی یا دانشگاهی نبود؛ اما دانشجویان، فارغ‌التحصیلان جوان و بخشی از دانشگاهیان در تبدیل یک اعتراض محلی به جنبشی سراسری نقشی مهم داشتند.

پژوهش‌های جدید نشان می‌دهد اعتراض‌ها ابتدا در شهرهای محروم مرکز و جنوب تونس متمرکز بود و پس از بازگشایی مدارس و دانشگاه‌ها در اوایل ژانویه، مشارکت دانش‌آموزان و دانشجویان به‌طور محسوسی افزایش یافت. یک مطالعه مبتنی بر فهرست رویدادهای اعتراضی، برای این دوره ۱۳۵ رویداد اعتراضی دانشجویی ثبت کرده است.

دانشگاه؛ یکی از مهمترین کانون‌های تولید نارضایتی

دانشگاه‌های تونس پیش از انقلاب، برخلاف تصویری که از یک نظام آموزش عالی نسبتاً توسعه‌یافته وجود داشت، تحت فشار سیاسی و امنیتی حکومت بن‌علی قرار داشتند. بحث درباره موضوعات

حساس سیاسی محدود بود و دانشگاهیان برای برگزاری نشست‌ها و کنفرانس‌ها با نظارت و محدودیت مواجه بودند. به گفته فوزیه شرفی، استاد فیزیک دانشگاه تونس، بسیاری از سمینارها و کنفرانس‌های علمی تحت نظارت حکومت قرار داشتند و این وضعیت به نقض جدی آزادی آکادمیک منجر شده بود. پژوهشگران همچنین از خودسانسوری دانشگاهیان برای اجتناب از انتقاد مستقیم از حکومت سخن گفته‌اند.

این فضای سیاسی، در کنار بیکاری گسترده جوانان تحصیل‌کرده، دانشگاه را به یکی از محل‌های اصلی شکل‌گیری نارضایتی تبدیل کرده بود. پیوند میان فعالیت دانشجویی و اعتراض به بیکاری نیز پیش از انقلاب وجود داشت؛ «اتحادیه عمومی دانشجویان تونس» از جمله تشکلهایی بود که در شکل‌گیری جنبش فارغ‌التحصیلان بیکار نقش داشت. این جنبش در سال ۲۰۰۶ شکل گرفت و حق اشتغال و اعتراض به بیکاری فارغ‌التحصیلان را دنبال می‌کرد. فعالان اتحادیه در دوره بن‌علی با فشار و حتی قرار گرفتن در فهرست‌های سیاه مواجه می‌شدند؛ اقدامی که می‌توانست فرصت‌های شغلی آنان را محدود کند.

دانشجویان چگونه وارد خیابان شدند؟

اعتراض اولیه در سیدی‌بوزید و مناطق داخلی، عمدتاً حول بیکاری، فقر، فساد، تبعیض منطقه‌ای و کرامت انسانی شکل گرفته بود. با بازگشایی مراکز آموزشی پس از تعطیلات دسامبر، دانشجویان و دانش‌آموزان با قدرت بیشتری وارد اعتراضات شدند. در شهرهایی مانند تاله، اعتراضات دانشجویی به شکل مستقیم با برخورد نیروهای امنیتی مواجه شد؛ در ۳ ژانویه ۲۰۱۱، تظاهراتی حدوداً ۲۵۰ نفره، که بیشتر شرکت‌کنندگان آن دانشجو بودند، با شلیک گاز اشک‌آور پلیس روبه‌رو شد.

در این مرحله، دانشگاه‌ها صرفاً محل تحصیل نبودند؛ بلکه به شبکه‌ای برای انتقال اطلاعات، شکل‌گیری ارتباطات و بسیج جوانان تبدیل شدند. پژوهش درباره نقش شبکه‌های اجتماعی در انقلاب تونس نشان می‌دهد فناوری‌های ارتباطی، به‌ویژه فیس‌بوک، به شکل‌گیری یک «نخبگان دیجیتال» کمک کرد؛ این شبکه‌ها توانستند سانسور رسانه‌های رسمی را دور بزنند، اطلاعات اعتراضات را منتقل کنند و میان گروه‌های اجتماعی متفاوت پیوند ایجاد کنند.

حضور فارغ‌التحصیلان بیکار!

یکی از ویژگی‌های برجسته نسل جوان حاضر در انقلاب تونس، ترکیب تحصیل، بیکاری، فناوری و نارضایتی سیاسی بود. بسیاری از معترضان جوان نه صرفاً دانشجویان دانشگاه، بلکه فارغ‌التحصیلانی بودند که پس از سال‌ها تحصیل امکان یافتن شغل مناسب نداشتند.

در واقع، خود محمد بوعزیزی نیز فارغ‌التحصیل دانشگاهی بیکار بود که برای تأمین معاش به دستفروشی روی آورده بود. بنابراین مسئله «دانشجویان و دانشگاهیان» در انقلاب تونس را باید در چارچوب گسترده‌تر بحران جوانان تحصیل‌کرده و بیکار فهمید. منابع پژوهشی تأکید می‌کنند که اعتراضات توانست میان نخبگان تحصیل‌کرده، فقرا و طبقه متوسط شهری ائتلاف ایجاد کند.

این ویژگی باعث شد شعارهای اولیه اقتصادی و اجتماعی به‌تدریج به مطالبات سیاسی تبدیل شوند: از «کار» و «کرامت» به آزادی، پایان فساد و نهایتاً سقوط نظام.

دانشگاهیان؛ از سکوت اجباری تا حضور در فضای عمومی

نقش استادان و دانشگاهیان با نقش دانشجویان یکسان نبود. سرکوب سیاسی در دوره بن‌علی باعث شده بود بخش قابل توجهی از دانشگاهیان درگیر خودسانسوری شوند و دانشگاهیان مخالف حکومت با محدودیت‌هایی مواجه باشند. به همین دلیل، دانشگاهیان عموماً در مرحله اولیه انقلاب نقش یک سازمان‌دهنده خیابانی مشابه دانشجویان یا اتحادیه‌های کارگری نداشتند.

اما با گسترش اعتراضات، بخشی از طبقه متوسط تحصیل‌کرده، استادان، وکلا، پزشکان و دیگر گروه‌های حرفه‌ای به جنبش پیوستند. یک گزارش روایی از روزهای انقلاب نشان می‌دهد که با گسترش اعتراضات به شهرهای بزرگ، گروه‌هایی از طبقه متوسط و حرفه‌ای نیز وارد میدان شدند و استادان و معلمان از جمله گروه‌هایی بودند که از مطالبات اجتماعی معترضان حمایت کردند.

در واقع، اهمیت دانشگاهیان بیشتر از آنکه در تعدادشان در خیابان باشد، در سرمایه فکری، حرفه‌ای و اجتماعی آنان بود. آنان می‌توانستند مطالبات اجتماعی را به زبان حقوق، دموکراسی، آزادی، عدالت و اصلاح نهادی ترجمه کنند و پس از سقوط بن‌علی نیز در بحث درباره آینده سیاسی کشور نقش داشته باشند.

یک نقطه عطف: پیوند دانشجویان با جامعه مدنی

انقلاب تونس زمانی به یک جنبش ملی تبدیل شد که اعتراض جوانان با شبکه‌های سازمان‌یافته‌تر جامعه مدنی و اتحادیه‌های حرفه‌ای پیوند خورد. اتحادیه عمومی کارگران تونس، انجمن‌های حرفه‌ای و شبکه‌های وکلا و فعالان حقوق بشری در مراحل بعدی نقش مهمی در سازمان‌دهی اعتراضات داشتند. پژوهش‌های مربوط به روند انقلاب نشان می‌دهد که پس از سرکوب خونین معترضان در قصرین و تاله در ۸ و ۹ ژانویه، ورود اتحادیه‌های منطقه‌ای و اعلام اعتصابات عمومی باعث افزایش شدید ابعاد اعتراضات شد؛ مشارکت از صدها نفر به هزاران و سپس ده‌ها هزار نفر رسید.

از این منظر، دانشجویان را باید بخشی از یک ائتلاف اجتماعی گسترده دانست؛ ائتلافی که جوانان، فارغ‌التحصیلان بیکار، کارگران، معلمان، وکلا، دانشگاهیان، طبقه متوسط و فعالان فضای مجازی را به یکدیگر متصل کرد.

پیوند میان مطالبه اقتصادی و سیاسی

اعتراضات از مطالباتی مانند اشتغال، مبارزه با فساد و کاهش تبعیض منطقه‌ای آغاز شد، اما به تدریج به مطالبه آزادی و سقوط رژیم تبدیل شد. این تحول یکی از ویژگی‌های مهم انقلاب تونس بود. پژوهش‌ها نیز نشان می‌دهد که اعتراضات در ابتدا الزاماً «انقلابی» یا دموکراسی‌خواهانه نبودند و مطالبات سیاسی در جریان گسترش اعتراضات شکل گرفتند.

استفاده گسترده از فناوری و شبکه‌های اجتماعی

جوانان تحصیل‌کرده و فعالان آنلاین توانستند از فیس‌بوک، توییتر، وبلاگ‌ها و ابزارهای ارتباطی برای دور زدن سانسور رسانه‌ای استفاده کنند. این شبکه‌ها اعتراضات شهرهای مختلف را به یکدیگر متصل کردند و امکان شکل‌گیری نوعی هویت جمعی ملی را افزایش دادند.

سابقه فعالیت سازمان یافته

فعالیت دانشجویی در تونس پیش از ۲۰۱۱ وجود داشت و تشکلهایی مانند اتحادیه سابقه طولانی در اعتراض به سیاست‌های حکومت داشتند. همچنین بخشی از فعالان جنبش فارغ‌التحصیلان بیکار از دل همین محیط دانشجویی بیرون آمده بودند.

تجربه سرکوب و خودسانسوری

دانشگاه در دوران بن‌علی محیطی کاملاً آزاد نبود. محدودیت در بحث‌های سیاسی و نظارت بر فعالیت‌های علمی و دانشگاهی، بخشی از فضای عمومی آن دوران بود. بنابراین ورود دانشجویان به فضای عمومی پس از سقوط بن‌علی را می‌توان بخشی از بازگشت آزادی آکادمیک به جامعه تونس دانست.

پس از سقوط بن‌علی؛ دانشگاه وارد مرحله جدید شد

با سقوط بن‌علی، مسئله فقط مشارکت دانشگاهیان در انقلاب نبود؛ خود دانشگاه نیز به یکی از عرصه‌های اصلی مناقشه بر سر آینده تونس تبدیل شد.

یکی از نخستین تغییرات مهم، تلاش برای افزایش استقلال دانشگاه‌ها بود. پس از انقلاب، برای نخستین بار در تاریخ آموزش عالی تونس، در ژوئن ۲۰۱۱ انتخابات برای انتخاب رؤسای دانشگاه‌ها و مدیران دانشکده‌ها برگزار شد. همزمان، انجمن‌هایی از دانشجویان دکتری و پژوهشگران نیز شکل گرفتند؛ از جمله انجمن پزشکان و دانشجویان دکتری علوم تونس که در مارس ۲۰۱۱ تأسیس شد و هدف آن ایجاد شبکه میان پژوهشگران داخل و خارج کشور بود.

در عین حال، آزادی ایجادشده پس از انقلاب با مناقشات تازه‌ای همراه شد. دانشگاه‌ها در سال ۲۰۱۱ به صحنه کشمکش میان گروه‌های سکولار و اسلام‌گرا نیز تبدیل شدند. در دانشگاه منوبه، برای مثال، اعتراضات مربوط به حجاب کامل و ایجاد فضای نماز به درگیری با استادان و مدیران دانشگاه انجامید. این تحولات نشان می‌داد که پس از سقوط دیکتاتوری، مسئله دانشگاه دیگر صرفاً «مبارزه با حکومت» نبود، بلکه به عرصه‌ای برای تعیین حدود آزادی، دین، سکولاریسم و استقلال دانشگاه تبدیل شده بود.

در آخر نقش دانشگاهیان در انقلاب تونس را می‌توان چنین خلاصه کرد که دانشگاه جرقه انقلاب را نزد، اما دانشجویان و فارغ‌التحصیلان جوان در تبدیل اعتراض اقتصادی و اجتماعی به یک جنبش ملی و سیاسی نقش مهمی داشتند.

انقلاب از سیدی‌بوزید و مناطق محروم آغاز شد، اما با بازگشت دانشجویان به دانشگاه‌ها در اوایل ژانویه، اعتراضات دانشجویی به سرعت افزایش یافت. سپس این موج با اتحادیه‌های کارگری، وکلا، فعالان حقوق بشر، طبقه متوسط و شبکه‌های اجتماعی پیوند خورد و به اعتراض سراسری تبدیل شد.

منبع: صنف مستقل دانشجویان بهشتی

***تجمع اعتراضی دانشجویان و کارگران رباط مراکش نسبت به دریافت شهریه‌های دانشگاه‌های دولتی**

روز یکشنبه 23 اوت، دانشجویان، کارکنان بخش دولتی و کارگران بخش خصوصی در برابر پارلمان مراکش در رباط تجمع کردند و به دریافت شهریه برای دوره‌های دانشگاهی خارج از ساعات معمول آموزشی اعتراض کردند.

این تجمع به ابتکار «هماهنگی ملی کارکنان و حقوق‌بگیران مشمول نظام ساعات آموزشی شناور» برگزار شد و چند اتحادیه نیز از آن حمایت کردند. معترضان می‌گویند دریافت شهریه‌های سنگین، ادامه تحصیل کارگران و کارکنانی را که می‌خواهند در کنار کار تحصیلات دانشگاهی خود را ادامه دهند، دشوار یا برای بسیاری ناممکن می‌کند.

شهریه تا 20 هزار درهم برای یک سال

بر اساس مقررات جدید، دانشگاه‌های دولتی برای دوره‌هایی که خارج از ساعات معمول دانشگاه برگزار می‌شوند، شهریه تعیین کرده‌اند. رقم اعلام‌شده برای دوره کارشناسی سالانه 5 هزار درهم، برای برخی دوره‌های کارشناسی حرفه‌ای 18 هزار درهم، برای کارشناسی ارشد 15 هزار درهم و برای دکترا 20 هزار درهم است.

به این ترتیب، دانشجویی که در دوره دکترا چهار سال تحصیل کند، تنها بابت شهریه ممکن است تا 80 هزار درهم پرداخت کند؛ رقمی که معترضان آن را مغایر با اصل دسترسی برابر به آموزش عالی عمومی می‌دانند.

اعتراض کارگران و کارکنان حقوق‌بگیر

اهمیت این اعتراض برای جنبش کارگری در آن است که بخش مهمی از معترضان را کارکنان و کارگران شاغل تشکیل می‌دهند؛ افرادی که برای ارتقای مهارت، ادامه تحصیل یا دستیابی به مدارک دانشگاهی بالاتر، ناچارند تحصیل خود را با ساعات کار هماهنگ کنند.

معترضان می‌گویند اگر آموزش عالی دولتی به کالایی وابسته به توانایی مالی تبدیل شود، کارگران و کارکنان کم‌درآمد بیش از دیگران از امکان ادامه تحصیل محروم خواهند شد.

یکی از تشکلهای اصلی این حرکت، «هماهنگی ملی کارکنان و حقوق‌بگیران مشمول ساعات آموزشی پولی» است که در اوایل ماه اوت تشکیل شد و خواستار لغو اجباری شدن نظام شهریه‌ای شده است. این هماهنگی همچنین خواستار جبران خسارت دانشجویانی شده که به دلیل مخالفت با این نظام با فشار یا محرومیت مواجه شده‌اند.

اتحادیه‌ها: آموزش عالی عمومی باید رایگان بماند

اتحادیه مراکشی کار (UMT) و فدراسیون ملی آموزش وابسته به آن نیز از اعتراض ۲۳ اوت حمایت کرده‌اند.

این تشکلهای با دریافت شهریه از کارکنانی که می‌خواهند در کنار کار به تحصیلات دانشگاهی ادامه دهند، مخالفت کرده و آن را گامی در جهت تضعیف اصل رایگان بودن آموزش عالی دولتی می‌دانند.

اتحادیه‌ها همچنین نسبت به «تجاری‌شدن دانشگاه دولتی» هشدار داده و تأکید کرده‌اند که آموزش و ادامه تحصیل باید به‌عنوان یک حق عمومی و نه امتیازی وابسته به توانایی مالی افراد در نظر گرفته شود.

قانون جدید و مناقشه بر سر آموزش عمومی

مناقشه به قانون جدید آموزش عالی و پژوهش علمی، قانون شماره 59.24، مربوط می‌شود که در فوریه 2026 در روزنامه رسمی مراکش منتشر شد.

ماده 81 این قانون به مؤسسات آموزش عالی اجازه می‌دهد دوره‌های آموزشی خارج از ساعات معمول و همچنین آموزش‌های تکمیلی را به شکل پولی برگزار کنند. دولت و مسئولان دانشگاهی استدلال می‌کنند که این دوره‌ها هزینه‌های اضافی دارند و نظام جدید همچنان امکان تحصیل رایگان در دوره‌های عادی روزانه را حفظ می‌کند.

اما معترضان این تفکیک را نمی‌پذیرند. از نظر آنان، کارگران و کارکنانی که به دلیل اشتغال امکان حضور در کلاس‌های عادی روزانه را ندارند، نباید به دلیل ساعات کاری خود مجبور به پرداخت شهریه شوند.

اعتراض ادامه خواهد داشت

تشکل‌های سازمان‌دهنده اعلام کرده‌اند که در صورت عقب‌نشینی نکردن دولت و دانشگاه‌ها از این سیاست، اعتراضات ادامه خواهد یافت.

این حرکت از این جهت اهمیت دارد که یک مطالبه اجتماعی - آموزشی را به مسئله حقوق کارگران و کارکنان برای دسترسی برابر به آموزش پیوند می‌زند؛ یعنی مبارزه برای دستمزد و شرایط کار، در اینجا با حق ارتقای مهارت، ادامه تحصیل و برخورداری برابر از خدمات عمومی گره خورده است.

اعتراض 23 اوت در رباط همچنین نشان می‌دهد که سیاست‌های مربوط به تأمین مالی دانشگاه‌ها می‌تواند گروه‌های متفاوت اجتماعی - دانشجویان، کارکنان دولت، کارگران بخش خصوصی و اتحادیه‌ها - را حول دفاع از آموزش عمومی به یکدیگر نزدیک کند.

***تجمع کارگران British American Tobacco بنگلادش برای استخدام دائم و پایان قراردادهای پیمانکاری**

روز یکشنبه 23 اوت، حدود 200 کارگر و فعال اتحادیه‌ای شرکت British American Tobacco Bangladesh (BATB) در شهر کوشتیه در اعتراض به ادامه قراردادهای پیمانکاری و برای برخورداری از استخدام دائم دست به تجمع زدند.

این تجمع از ساعت 10 صبح تا یک بعدازظهر در مقابل دفتر منطقه‌ای اداره بازرسی کارخانه‌ها و مؤسسات کار در کوشتیه برگزار شد. در میان معترضان، تکنسین‌های میدانی و کارکنان اداری مناطق چچوا، الله‌درگاه، مهرپور و چوادانگا حضور داشتند.

کارگران خواستار آن هستند که کارکنانی که سال‌ها وظایف دائمی شرکت را انجام می‌دهند، مستقیماً توسط BATB استخدام شوند و نظام پیمانکاری و برون‌سپاری برای این مشاغل پایان یابد. آنان می‌گویند با وجود انجام کارهای دائمی، از امنیت شغلی و بسیاری از مزایا و حقوق کارکنان رسمی محروم مانده‌اند.

یکی از تکنسین‌های میدانی گفت کارگران در تمام طول سال برای شرکت کار می‌کنند و بنابراین باید به‌جای استخدام از طریق پیمانکاران، مستقیماً به استخدام دائم شرکت درآیند.

کارگران اعلام کردند بسیاری از آنان 10 تا 12 سال یا بیشتر برای BATB کار کرده‌اند، اما همچنان از استخدام دائم محروم هستند. آنان همچنین مدعی شدند که هنگام اعتراض به وضعیت موجود، با تهدید به اخراج مواجه شده‌اند.

این اعتراض ادامه کارزاری است که در هفته‌های گذشته شدت گرفته است. کارگران پیمانکاری BATB پیش‌تر اعلام کرده بودند که برخی از آنان از حدود سال 2010 در فعالیت‌هایی مانند انتخاب کشاورزان تنباکو، عقد قرارداد با آنان، توزیع بذر و کود، نظارت میدانی، جمع‌آوری تنباکو و انجام امور مرتبط با سامانه‌های شرکت فعالیت داشته‌اند، اما با وجود سال‌ها سابقه همچنان تحت قراردادهای پیمانکاری قرار دارند.

کارگران همچنین خواهان برخورداری از سهم سالانه سود و دیگر حقوق قانونی خود هستند و می‌گویند استفاده از پیمانکاری برای مشاغلی که ماهیت دائمی دارند، موجب تضعیف امنیت شغلی و محرومیت آنان از حقوق کارکنان رسمی شده است.

اداره بازرسی کارخانه‌ها و مؤسسات کار در کوششیه اعلام کرده است که شکایت کتبی کارگران را دریافت کرده و یک کمیته تحقیق برای بررسی ادعاهای آنان تشکیل داده است. معاون بازرس کل این

اداره گفت با توجه به اینکه بسیاری از معترضان بیش از 10 سال سابقه کار دارند، بررسی موضوع به زمان نیاز دارد و انتظار می‌رود گزارش تحقیق در روزهای آینده آماده شود.

اعتراض کارگران BATB نمونه‌ای تازه از مبارزه نیروی کار در بنگلادش علیه گسترش استخدام پیمانکاری در مشاغل دائمی است؛ وضعیتی که کارگران می‌گویند امنیت شغلی، دستمزد و مزایای آنان را تضعیف کرده و آنان را برای سال‌ها در موقعیت شغلی ناپایدار قرار داده است.

***جان باختن یک کارگر در پیرانشهر بر اثر سقوط از درخت**

یک کارگر 37 ساله بنام هادی فروهرحین کار هرس درخت در روستای لاوین، شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی بر اثر سقوط از درخت جان خود را از دست داد.

***جان باختن یک کارگر در مشهد بر اثر برق گرفتگی**

روزشنبه 31 مرداد، یک کارگر 37 ساله حین کار تعمیر کولر دچار برق گرفتگی شد و جان باخت.

akhbarkargari2468@gmail.com